

Platné znění zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních**

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postupy justičních, ústředních a jiných orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních (dále jen „mezinárodní justiční spolupráce“) a postavení některých subjektů působících v této oblasti a zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾.

¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009, o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýká osoba nezúčastnila osobně.

Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.

Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 251

(1) Podle tohoto dílu a dílu 3 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo rozhodnuto o ponechání obviněného na svobodě nebo o jeho propuštění z vazby za současného nahrazení vazby

zárukou, slibem, **předběžným opatřením** nebo dohledem probačního úředníka podle § 73 trestního řádu.

(2) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pouze v případě, že ukládá omezení nebo povinnosti uvedené v § 240 odst. 1, nebo omezení a povinnosti, o kterých jiný členský stát oznámil²⁰⁾, že nad nimi lze na jeho území vykonávat dohled nebo jinak zajistit jejich kontrolu.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného právního předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

---

²⁰⁾ Článek 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

HLAVA X

Evropský ochranný příkaz

Díl 1

Společná ustanovení

§ 340

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užijí na zajištění pokračování ochrany před trestnou činností na základě evropského ochranného příkazu na území

- a) jiného členského státu, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- b) České republiky, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v jiném členském státu.

(2) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k členským státům, pro které je závazný právní předpis Evropské unie upravující evropský ochranný příkaz³⁹⁾.

---

³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 341

(1) Evropský ochranný příkaz vydává na základě ochranného příkazu uvedeného v odstavci 2

- a) justiční orgán podle tohoto zákona, nebo
- b) justiční nebo rovnocenný orgán jiného členského státu podle jeho právního řádu.

(2) Ochranným příkazem se rozumí rozhodnutí vydané v trestním řízení soudem a v přípravném řízení soudcem nebo státním zástupcem, nebo rozhodnutí vydané v trestním řízení orgánem jiného členského státu, pokud bylo vydáno za účelem

ochrany osoby před trestným činem, který může ohrozit její život, zdraví, svobodu nebo lidskou důstojnost, a podezřelému, obviněnému nebo odsouzenému ukládá

a) zákaz vstupu do určitých míst nebo vymezených oblastí, které osoba chráněná ochranným příkazem navštěvuje nebo kde pobývá,

b) zákaz nebo omezení styku s osobou chráněnou ochranným příkazem, včetně styků prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo jinými obdobnými prostředky, nebo

c) zákaz nebo omezení týkající se přiblížení se osobě chráněné ochranným příkazem blíže než na stanovenou vzdálenost.

(3) Chráněnou osobou se rozumí osoba, na jejíž ochranu byl vydán ochranný příkaz.

(4) Ohrožující osobou se rozumí osoba, které byl uložen zákaz nebo omezení ochranným příkazem.

§ 342

(1) Při postupu podle této hlavy justiční orgán dbá na to, aby se ohrožující osoba nedozvěděla místo, kde se zdržuje chráněná osoba, nebo jiné údaje umožňující ji kontaktovat, není-li jejich sdělení ohrožující osobě nezbytné pro účely vymezení zákazu nebo omezení, které se ohrožující osobě ukládá.

(2) Justiční orgán při postupu podle této hlavy spolupracuje s příslušným orgánem jiného členského státu, zejména si s ním vyměňuje všechny potřebné informace.

(3) Ministerstvo na žádost soudu a Nejvyšší státní zastupitelství na žádost státního zástupce poskytne součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zaslán evropský ochranný příkaz, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro jeho uznání a přijetí návazných opatření. Stejnou součinnost poskytne ministerstvo na žádost orgánu jiného členského státu při zjištění potřebných informací, pokud jde o příslušné orgány České republiky nebo ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky.

(4) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy Nejvyšší státní zastupitelství a soudy poskytnou ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu evropských ochranných příkazů zaslaných do jiných členských států k uznání a přijetí návazných opatření a o výsledku těchto řízení v jiných členských státech, jakož i obdobné informace ohledně evropských ochranných příkazů zaslaných jinými členskými státy do České republiky.

Díl 2
Uznání evropského ochranného příkazu jiného členského státu
a přijetí návazných opatření

§ 343

Podmínky pro převzetí evropského ochranného příkazu

(1) Evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem lze převzít za účelem rozhodnutí o jeho uznání, pokud jde o rozhodnutí vydané

- a) justičním nebo rovnocenným orgánem jiného členského státu na základě ochranného příkazu vydaného v trestním řízení a
- b) na žádost chráněné osoby, která se zdržuje nebo má bydliště na území České republiky, nebo se zde zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště.

(2) Převzetí evropského ochranného příkazu nebrání, neukládá-li ochranný příkaz popsany v evropském ochranném příkazu některý ze zákazů nebo omezení uvedených v § 341 odst. 2.

(3) Požádá-li chráněná osoba o vydání evropského ochranného příkazu justiční orgán a ochranný příkaz, na jehož základě má být vydán evropský ochranný příkaz, byl vydán v jiném členském státu, justiční orgán žádost neprodleně postoupí příslušnému orgánu jiného členského státu.

§ 344

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu a dílu 1 je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje, nebo má bydliště chráněná osoba. Nezdržuje-li se tato osoba v České republice, nebo zde nemá bydliště, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se tato osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Byl-li evropský ochranný příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 1 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu jej zaslal. Má-li soud, kterému byl evropský ochranný příkaz postoupen, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 24 trestního řádu.

§ 345

Řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření

(1) Řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření se zahajuje okamžikem, kdy byl příslušnému soudu doručen evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí evropského ochranného příkazu, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly,

neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání evropského ochranného příkazu, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání evropského ochranného příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.

§ 346

Rozhodnutí o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření

(1) Nepovažuje-li samosoudce evropský ochranný příkaz zaslaný jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o jeho uznání a přijetí návazných opatření, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se evropský ochranný příkaz uzná nebo neuzná, a o návazných opatřeních samosoudce rozhodne neprodleně.

(3) Rozhodnutí o uznání evropského ochranného příkazu a návazných opatřeních samosoudce doručí bez zbytečného odkladu státnímu zástupci a chráněné osobě. Uznal-li samosoudce evropský ochranný příkaz, rozhodnutí doručí také ohrožující osobě. Neuznal-li samosoudce evropský ochranný příkaz, informuje chráněnou osobu o podmínkách, za kterých může požádat o vydání předběžných opatření podle trestního řádu. O uznání evropského ochranného příkazu a návazných opatřeních, včetně důsledků jejich porušení, samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání jej vyrozumí i o důvodech takového postupu.

(4) Nelze-li rozhodnutí uvedené v odstavci 3 doručit ohrožující osobě z důvodu jejího neznámého pobytu a místo jejího pobytu se nepodaří zjistit ani s využitím spolupráce poskytnuté příslušným orgánem jiného členského státu, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a chráněnou osobu.

§ 347

Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu

(1) Samosoudce neuzná evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud

- a) uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření by bylo v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,

- b) skutek, pro který byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
- c) ohrožující osoba požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) ohrožující osoba by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které byl vydán ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu,
- e) trestní odpovědnost za jednání, pro které byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, je podle právního řádu České republiky promlčena a takový ochranný příkaz byl vydán pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- f) zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu neodpovídá zákazu nebo omezení uvedenému v § 341 odst. 2, nebo
- g) zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu je součástí trestu nebo ochranného opatření, na jejichž výkon se v České republice vztahuje amnestie, a takový zákaz nebo omezení byly uloženy pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je ohrožující osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Samosoudce nemusí uznat evropský ochranný příkaz, byl-li ochranný příkaz v něm popsán vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(4) Samosoudce dále nemusí uznat evropský ochranný příkaz, pokud je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky⁴⁰⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal doplněné znění evropského ochranného příkazu nebo jeho překlad do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná evropský ochranný příkaz.

---

⁴⁰⁾ Článek 17 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 348

Uznání a přijetí návazných opatření

Nejde-li o případ uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 346 odst. 1 anebo v § 352 odst. 1 větě druhé, nebo není-li dán důvod pro neuznání evropského ochranného příkazu, samosoudce uzná evropský ochranný příkaz na území České republiky a současně uloží ohrožující osobě návazné opatření, kterým je vždy to z předběžných

opatření uvedených v § 88c trestního řádu, jež svou povahou nejvíce odpovídá zákazu nebo omezení uloženému v ochranném příkazu popsaném v evropském ochranném příkazu, a to bez ohledu na to, v jaké fázi trestního řízení byl ochranný příkaz v jiném členském státu vydán. Při ukládání návazného opatření postupuje přiměřeně podle § 88b až 88m trestního řádu. Součástí usnesení je i poučení o důsledcích porušení návazného opatření.

§ 349

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 347 odst. 1, 3 a 4 nebo § 348 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl evropský ochranný příkaz nebo ochranný příkaz v něm popsaný vydán v jiném členském státu.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé. Shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání evropského ochranného příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

§ 350

Návazná opatření

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, při výkonu návazného opatření samosoudce postupuje přiměřeně podle ustanovení trestního řádu upravujících výkon předběžných opatření; ustanovení § 88n odst. 1 trestního řádu se neužije. Poruší-li ohrožující osoba návazné opatření, může jí samosoudce uložit pouze pořádkovou pokutu.

(2) Porušení návazného opatření ohrožující osobou samosoudce bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu jiného členského státu. Oznámení o porušení návazného opatření se zasílá na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴¹⁾ přeloženém do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu, nebo do jazyka, v němž tento stát podle svého prohlášení⁴⁰⁾ oznámení přijímá.

---

⁴¹⁾ Příloha II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 351

Zrušení a změna přijatých návazných opatření

(1) Změní-li orgán jiného členského státu ochranný příkaz popsaný v evropském ochranném příkazu, samosoudce rozhodne, zda návazné opatření uložené na základě evropského ochranného příkazu takto pozmění, uloží místo něj jiné, nebo zda je ponechá v původní podobě. Ukládá-li změněný ochranný příkaz jinou povinnost,

než která je uvedena v § 341 odst. 2, samosoudce rozhodne o ponechání návazného opatření v původní podobě; stejně postupuje i v případě, že je dán důvod pro neuznání nového evropského ochranného příkazu podle § 347 odst. 4 a příslušný orgán jiného členského státu bez uvedení podstatných důvodů nevyhoví jeho výzvě ve stanovené lhůtě. Rozhodnutí samosoudce doručí státnímu zástupci, chráněné osobě a ohrožující osobě. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl evropský ochranný příkaz nebo ochranný příkaz v něm popsany vydán v jiném členském státu.

(2) Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o změně návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu nebo o jeho ponechání v platnosti, a to včetně uvedení důvodů, pro které nemohlo dojít k jejich změně. Pokud samosoudce ponechá v platnosti návazné opatření uložené na základě uznaného evropského ochranného příkazu, dotáže se příslušného orgánu jiného členského státu, zda má pokračovat v jeho výkonu, nebo zda je má zrušit.

(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud

- a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud, že netrvá na dalším výkonu návazného opatření uloženého na základě původního evropského ochranného příkazu,
- b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště,
- c) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu,
- d) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě druhé, nebo
- e) nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.

(4) O zrušení návazného opatření podle odstavce 3 a o důvodech takového postupu samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

§ 352

Souběh řízení

(1) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsany v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví předtím, než rozhodne o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření podle § 348, rozhodnutí odloží do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření ukončí a o této skutečnosti, včetně uvedení důvodů, vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a chráněnou osobu. V opačném případě samosoudce v řízení pokračuje.

(2) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsany v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví až poté, co již pravomocně rozhodl, že se evropský ochranný příkaz uznává a že se ukládá návazné opatření podle § 348, pokračuje ve výkonu návazného opatření do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného

příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce rozhodne o zrušení návazného opatření; v opačném případě ponechá návazné opatření v platnosti.

§ 353

Náklady

Náklady řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření nese Česká republika.

Díl 3

Zajištění ochrany chráněné osoby v jiném členském státu

§ 354

Vydání, změna a zrušení evropského ochranného příkazu

(1) Justiční orgán, který je příslušný k výkonu ochranného příkazu, může na žádost chráněné osoby vydat evropský ochranný příkaz, zdržuje-li se chráněná osoba nebo má-li bydliště na území jiného členského státu, do kterého má být evropský ochranný příkaz zaslán, nebo zamýšlí-li se v něm zdržovat nebo mít bydliště. Justiční orgán při zvažování, zda vydá evropský ochranný příkaz, zejména zohlední dobu, po kterou se chráněná osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště v jiném členském státu, a míru jejího ohrožení. Před vydáním evropského ochranného příkazu justiční orgán ověří, že ochranný příkaz, na jehož základě má být vydán, ukládá některý ze zákazů nebo omezení odpovídajících zákazům nebo omezením uvedeným v § 341 odst. 2. Nevydá-li justiční orgán evropský ochranný příkaz, rozhodne o zamítnutí žádosti chráněné osoby.

(2) Evropský ochranný příkaz se vydává na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴²⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené.

(3) Přichází-li ohledně ochranného příkazu vůči témuž členskému státu v úvahu postup podle hlavy IV nebo hlavy IX, justiční orgán přednostně postupuje podle ustanovení těchto hlav.

(4) Evropský ochranný příkaz nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti chráněné osoby o jeho vydání justiční orgán doručí chráněné osobě. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání evropského ochranného příkazu může chráněná osoba podat stížnost.

(5) Byl-li ochranný příkaz změněn nebo zrušen, justiční orgán, který vydal evropský ochranný příkaz, jej odpovídajícím způsobem změni nebo jej odvolá. Změněný evropský ochranný příkaz justiční orgán doručí příslušnému orgánu jiného členského státu a o této změně vyrozumí též chráněnou osobu. O odvolání evropského ochranného příkazu justiční orgán vyrozumí chráněnou osobu a příslušný orgán jiného členského státu.

---

⁴²⁾ Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 355

Zaslání evropského ochranného příkazu do jiného členského státu

(1) Justiční orgán, který vydal evropský ochranný příkaz, jej zašle příslušnému orgánu jiného členského státu, ve kterém se chráněná osoba zdržuje nebo má bydliště nebo ve kterém se zamýšlí zdržovat anebo mít bydliště, za účelem jeho uznání a přijetí návazných opatření.

(2) Evropský ochranný příkaz zašle justiční orgán příslušnému orgánu jiného členského státu přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu, nebo do jazyka, v němž jej tento členský stát podle svého prohlášení⁽⁴⁰⁾ přijímá.

(3) Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu poskytne justiční orgán dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření.

§ 356

Důsledky zaslání evropského ochranného příkazu do jiného členského státu

(1) Uznání evropského ochranného příkazu orgánem jiného členského státu a přijetí návazných opatření nebrání výkonu ochranného příkazu, na jehož základě byl evropský ochranný příkaz vydán.

(2) Pokud orgán jiného členského státu, který uznal evropský ochranný příkaz a přijal návazné opatření, vyrozumí justiční orgán o tom, že ohrožující osoba porušila toto návazné opatření, postupuje se obdobně jako v případě, že by ohrožující osoba porušila podmínky stanovené ochranným příkazem na území České republiky, nebyl-li výkon ochranného příkazu předán do některého z členských států.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o jakémkoli rozhodnutí, opatření nebo skutečnostech, v jejichž důsledku nelze pokračovat ve výkonu opatření přijatých jiným členským státem na základě uznaného evropského ochranného příkazu.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

~~§ 340~~ § 357

Přechodná a zrušovací ustanovení

(1) Ujištění o vzájemnosti nebo záruky vzájemnosti poskytnuté a přijaté podle dosavadních právních předpisů před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za záruky podle § 4 tohoto zákona.

(2) Funkční období osob jmenovaných do funkcí národního člena Eurojustu a zástupce národního člena Eurojustu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona skončí uplynutím doby, na kterou byly tyto osoby do uvedených funkcí jmenovány. Asistent národního člena

Eurojustu jmenovaného před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se jmenuje na funkční období, které končí shodně s funkčním obdobím tohoto národního člena.

(3) Délka funkčního období podle § 26 tohoto zákona u soudce, který byl jmenován do seznamu soudců, kteří mohou zasedat ve společném kontrolním orgánu Eurojustu jako členové nebo jako soudci ad hoc, před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, počíná běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Do doby, než Schengenský informační systém umožní předávat všechny údaje odpovídající náležitostem evropského zatýkacího rozkazu uvedeným ve stanoveném formuláři⁸⁾, má záznam pořízený v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby stejné účinky jako evropský zatýkací rozkaz pouze do doby doručení písemného originálu evropského zatýkacího rozkazu státu, v němž se nachází osoba, o jejíž předání jde. To přiměřeně platí i pro předání podle části páté hlavy II dílu 4 tohoto zákona.

(5) Žádost cizozemského orgánu o právní pomoc doručená příslušnému justičnímu nebo ústřednímu orgánu před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Ustanovení § 73 odst. 1 tohoto zákona se nevztahuje na vedoucího společného vyšetřovacího týmu ustanoveného dohodou o společném vyšetřovacím týmu uzavřenou před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Mezinárodní zatýkací rozkaz vydaný soudem podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu podle § 79 odst. 1 tohoto zákona.

(8) Řízení o vydání do cizího státu a řízení o rozšíření vydání zahájená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Ohledně žádosti státního zástupce nebo soudu o převzetí trestního řízení cizím státem vyhotovené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení doručená příslušnému státnímu zastupitelství nebo Nejvyššímu státnímu zastupitelství před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud již došlo k vyhlášení rozhodnutí o návrhu Ministerstva spravedlnosti na uznání cizozemského rozhodnutí. Pokud k vyhlášení rozhodnutí ještě nedošlo, vezme Ministerstvo spravedlnosti svůj návrh zpět a dále postupuje podle tohoto zákona.

(11) Řízení o žádosti cizího státu o povolení průvozu osoby územím České republiky zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Žádost nebo příkaz mezinárodního soudu, jež byly doručeny orgánům České republiky před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(13) Řízení o předání osoby do jiného členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(14) Ustanovení tohoto zákona se užijí i v řízení uvedeném v odstavci 13, pokud do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo vyhlášeno rozhodnutí o předání a státní zástupce podal soudu návrh na zamítnutí předání z důvodu uvedeného v § 411 odst. 6 písm. e) zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v takovém případě vezme státní zástupce svůj návrh zpět a dále postupuje podle tohoto zákona. K prohlášení osoby, o jejíž předání jde, že se odmítá podrobit výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření v cizím státu, učiněnému před zpětvzetím návrhu se nepřihlíží.

(15) Ustanovení tohoto zákona se užijí i v řízení uvedeném v odstavci 13, pokud do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo ve zkráceném předávacím řízení vyhlášeno rozhodnutí o předání; v takovém případě vezme státní zástupce svůj návrh na rozhodnutí o předání zpět a dále postupuje podle tohoto zákona. K prohlášení osoby, že souhlasí se svým předáním do vyžadujícího státu, učiněnému před zpětvzetím návrhu se nepřihlíží.

(16) Ohledně příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku vydaného justičním orgánem jiného členského státu, který byl doručen příslušnému justičnímu orgánu před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(17) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o peněžitých sankcích a plněních a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání majetku, věcí nebo jiných majetkových hodnot zahájená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(18) Vyhláška č. 258/2006 Sb., kterou se stanoví vzor evropského zatýkacího rozkazu a vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku, se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

~~§ 341~~ § 358

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Trestní řád

§ 88n

Trvání předběžných opatření

(1) Předběžné opatření trvá, dokud to vyžaduje jeho účel, nejdéle však do právní moci rozsudku nebo jiného rozhodnutí, jímž řízení končí.

(2) Ukáže-li se, že výkon předběžného opatření je nemožný nebo jeho plnění nelze na obviněném spravedlivě požadovat nebo předběžné opatření není nezbytně nutné v původně stanoveném rozsahu, rozhodne o jeho zrušení nebo změně podle povahy uloženého předběžného opatření předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo na návrh státního zástupce soudce. Může též rozhodnout o uložení jiného předběžného opatření, je-li to podle povahy věci a okolností případu nezbytné a jsou-li splněny podmínky pro jeho uložení.

(3) Obviněný má právo kdykoli žádat o zrušení předběžného opatření. O takové žádosti musí předseda senátu nebo v přípravném řízení státní zástupce bez zbytečného odkladu rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí tří měsíců od právní moci rozhodnutí.

(4) Proti rozhodnutím podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost. Poškozený má právo podat stížnost jen proti rozhodnutím o předběžných opatřeních podle § 88d a 88e. Odkladný účinek má pouze stížnost státního zástupce a poškozeného proti rozhodnutí o zrušení předběžného opatření. Byl-li však státní zástupce nebo poškozený při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jejich stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(5) Byl-li na základě předběžného opatření vydán evropský ochranný příkaz podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a o změně nebo zrušení tohoto předběžného opatření rozhodl orgán činný v trestním řízení, který je odlišný od orgánu, jenž vydal evropský ochranný příkaz, zašle své rozhodnutí tomuto justičnímu orgánu.

Zákon o soudnictví ve věcech mládeže

HLAVA II MLADISTVÍ

Díl 7

Řízení v trestních věcech mladistvých

...

§ 88

Zahlázení odsouzení

(1) O zahlázení odsouzení mladistvého rozhodne předseda senátu soudu pro mládež, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, i bez návrhu nebo žádosti.

(2) Proti rozhodnutí o zahlázení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Díl 8

Řízení o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech mladistvých

§ 88a

(1) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému náhradní opatření za vazbu, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté

hlavy IV dílů 2 a 3 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo rozhodnuto o ponechání obviněného mladistvého na svobodě nebo o jeho propuštění z vazby za současného nahrazení vazby zárukou, slibem, dohledem probačního úředníka nebo předběžným opatřením podle trestního řádu nebo jeho umístěním v péči důvěryhodné osoby podle tohoto zákona.

(2) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému peněžitou sankci nebo jiné peněžitě plnění, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VI dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo peněžitě opatření, nebo kterým byl nařízen podmíněně odložený výkon peněžitě opatření anebo kterým bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného mladistvého k náhradě nákladů trestního řízení ve prospěch státu, jakož i rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, kterým byla mladistvému v trestním řízení uložena pořádková pokuta.

(3) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému propadnutí nebo zabrání majetku, věcí nebo jiných majetkových hodnot, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VII dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo

- a) trestní opatření propadnutí majetku,
- b) trestní opatření propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty,
- c) propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti,
- d) ochranné opatření zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty, nebo
- e) zabrání náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti.

(4) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému sankci spojenou se zbavením osobní svobody, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VIII dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody nebo bylo rozhodnuto o výkonu jeho zbytku, včetně případů, kdy bylo rozhodnuto o výkonu podmíněně odloženého trestního opatření odnětí svobody, o výkonu náhradního trestního opatření odnětí svobody za nevykonané trestní opatření domácího vězení nebo peněžitě trestní opatření, nebo kterým bylo na nepodmíněné odnětí svobody přeměněno trestní opatření obecně prospěšných prací, nebo kterým byla uložena zabezpečovací detence, ústavní ochranné léčení nebo ochranná výchova.

(5) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému sankci nespojenou se zbavením osobní svobody, dohled nebo omezení anebo povinnosti, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy IX dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým byl mladistvému, vůči němuž bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření, jemuž byl podmíněně odložen výkon trestního opatření odnětí svobody nebo který byl podmíněně propuštěn z výkonu trestního opatření odnětí

svobody, uložen dohled probačního úředníka, povinnost podrobit se probačnímu programu, výchovná povinnost nebo výchovné omezení, a pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo mladistvému uloženo trestní opatření domácího vězení, obecně prospěšných prací, zákazu činnosti, zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce nebo ambulantní ochranné léčení.

(6) Při výkonu rozhodnutí jiného členského státu směřujícího vůči mladistvému, jež bylo uznáno postupem podle části páté hlav IV, VI, VIII a IX zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, se postupuje podle tohoto zákona a podle trestního řádu.

Zákon o obětech trestných činů

§ 8

Informace poskytované oběti Policií České republiky, policejním orgánem a státním zástupcem

(1) Jakmile se Policie České republiky nebo policejní orgán dostane do prvního kontaktu s obětí trestného činu, informuje ji i bez žádosti o tom,

a) u kterého konkrétního orgánu může podat oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a předá oběti kontakt na tento orgán,

b) na které subjekty zapsané v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů se může obrátit s žádostí o odbornou pomoc a za jakých podmínek má právo na poskytnutí bezplatné odborné pomoci, a předá oběti kontakty na tyto subjekty,

c) za jakých podmínek má právo na přijetí opatření k zajištění bezpečí podle jiného právního předpisu (§ 14),

d) u kterého konkrétního orgánu získá další informace o věci, ve které se stala obětí trestného činu,

e) jaké etapy řízení následují po trestním oznámení a jaká je úloha oběti v těchto etapách,

f) u kterého konkrétního orgánu a jakým způsobem může požádat o informace podle § 11 odst. 1 a 3, a předá oběti kontakt na tento orgán,

g) za jakých podmínek a v jakém rozsahu má právo na peněžitou pomoc, včetně poučení o lhůtě pro podání žádosti,

h) u kterého orgánu a jakým způsobem se může domáhat nápravy, jestliže jsou její práva porušena orgánem veřejné moci nebo jí není umožněno jejich plné uplatnění,

i) o jaká opatření k ochraně jejích zájmů může požádat, má-li oběť bydliště v jiném členském státě Evropské unie,

j) jaká další práva má podle tohoto zákona.

(2) Informace podle odstavce 1 se poskytují oběti písemně. Informace podle odstavce 1 písm. a) až d) musí být oběti rovněž srozumitelně ústně vysvětleny.

(3) Přijímá-li oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, státní zástupce, je povinen oběť písemně a ústně informovat i bez žádosti v rozsahu podle odstavce 1 písm. b) až d).

(4) Pokud o to oběť požádá, vysvětlí oběti Policie České republiky nebo policejní orgán srozumitelně ústně i informace podle odstavce 1 písm. e) až j).

§ 12

Informování oběti, která neovládá český jazyk

Oběti, která prohlásí, že neovládá český jazyk, se informace

a) podle § 8 odst. 1 a 3 a § 11 odst. 6 poskytnou v jazyce, o němž oběť prohlásí, že mu rozumí, nebo v úředním jazyce státu, jehož je občanem, a

b) podle § 9, 10 a § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 3 poskytnou v jazyce, o němž oběť prohlásí, že mu rozumí, nebo v úředním jazyce státu, jehož je občanem, je-li to možné.

Právo na ochranu před hrozícím nebezpečím

§ 14

(1) Policista v případech stanovených jiným právním předpisem²⁾, kdy dochází k ohrožení bezpečí oběti, provede úkon nebo přijme jiné opatření k zajištění jejího bezpečí. Stejnou povinnost mají celníci, příslušníci Vězeňské služby, vojenští policisté a strážníci obecních policií za podmínek stanovených jiným právním předpisem³⁾.

(2) Krátkodobou ochranu oběti poskytne Policie České republiky za podmínek stanovených jiným právním předpisem²⁾.

(3) Vykázání osoby ze společného obydlí provede Policie České republiky za podmínek stanovených jiným právním předpisem²⁾.

(4) Soud vydá na žádost oběti předběžné opatření v občanském soudním řízení v případě vážného ohrožení jejího života, zdraví, svobody nebo lidské důstojnosti za podmínek stanovených jiným právním předpisem⁴⁾.

(5) Zvláštní ochrana svědka se oběti poskytne za podmínek stanovených jiným právním předpisem⁵⁾.

(6) Utajení totožnosti i podoby oběti v postavení svědka se poskytne za podmínek stanovených trestním řádem.

(7) Soud nebo státní zástupce vydá předběžné opatření v trestním řízení za podmínek stanovených trestním řádem.

(8) Justiční orgán vydá evropský ochranný příkaz za podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

---

²⁾ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.